

DÜZELTME

LİTERA, 2003, 15. sayıda yer alan Doç. Dr. Bediha Demiriş'in "Romalı Kadın Şair Sulpicia ve Elegyalarının Toplumsal İçeriği?" başlıklı makalesindeki yanlışlıklar aşağıdaki şekilde düzeltilmiştir.

Yanlış:

* Yar.Doç. Dr. İstanbul Üniversitesi
(11) Vergil. *Aeneid* IV, 173-191

Doğru:

* Doç.Dr. İstanbul Üniversitesi
(11) Vergil. *Aeneis* IV, 173-191

Şair Sulpicia'nın Elegia'ları: *Corpus Tibullianum* III, 13-18 (=IV, 7-12)

III, 13 (=IV, 7)

Sonunda aşk gerçekleşti, öyle bir aşk ki saklamış olmak daha çok utanç verir bana, başkasına açıklamaktan, ey Fama.

Esin perilerimin kandırdığı Kıbrıslı Tanrıça getirdi ve koydu sineme bunu.

yerine getirdi verdiği sözleri Venus: Öyleyse benim sevincimden söz etsin, eğer kendi sevincinden yoksun olduğu söylenecek biri varsa.

istemem ben mühürlü tabletlere bir şey emanet etmeyi, beni sevgilimden önce okumasın diye kimse.

Günah işlemiş olmak da haz verir insana, söylentiye maske takmaksa usandırır: Öyleyse birbirimize layık olduğumuz söylensin.

III, 14 (=IV, 8)

Kasvetli doğumgünü yaklaşıyor, can sıkıcı taşrada hazin bir biçimde, Cerinthus'suz kutlanması gerekecek.

Kentten daha hoş ne vardır? Çiftlik evi ve Arretium düzlüğündeki donmuş ırmak mı uygun düşer bir genç kıza?

Artık rahatlayasın, benim pek kuruntulu Messalla'm: Çoğu kez zamansızdır yolculuklar.

Giderken burada bırakıyorum ruhumu ve düşüncelerimi, özgür iradeli olmama her ne kadar yetke izin vermese bile.

III, 15 (=IV, 9)

Biliyor musun? Uzaklaştırıldı can sıkıcı yolculuk sevgilinin düşüncesinden. Doğumgününde artık Roma'da kalabilir.

Bu kez hiç beklemediğin bir anda doğan bu günü doğumgünü olarak kutlalım hepimiz.

III, 13 (=IV, 7)

Tandem venit amor, qualem texisse pudori / quam nudasse alicui sit mihi, Fama, magis.

exorata meis illum Cytherea Camenis / attulit in nostrum deposuitque sinum.

exoluit promissa Venus: mea gaudia narret. / dicitur si quis non habuisse sua.

non ego signatis quicquam mandare tabellis, / me legat ut nemo quam meus ante, velim,

sed peccasse iuvat, vultus componere famae / taedet: cum digno digna fuisse ferar.

III, 14 (=IV, 8)

Invisus natalis adest, qui rure molesto / et sine Cerintho tristis agendus erit.

dulcius urbe quid est? an villa sit apta puellae / atque Arretino frigidus amnis agro?

iam, nimium Messalla mei studiose, quiescas: / non tempestivae saepe, propinque, viae.

hic animum sensusque meos abducta relinquo, / arbitrio quam vis non sinit esse meo.

III, 15 (=IV, 9)

Scis iter ex animo sublatum triste puellae? / natali Romae iam licet esse suo.

omnibus ille dies nobis natalis agatur, / qui nec opinanti nunc tibi forte venit.

III, 16 (=IV, 10)

Ne hoş bir şey, gayet sakin benim adıma senin karar veriyor olman, hiç yoktan hayli budala bir kadın durumuna düşmeyeyim diye.

Toga, quasillum'a sarınmış bir fahişe senin için herhalde daha önemli olmalı Servius'un kızı Sulpicia'dan:

Benim yerime endişe duyuyorlar, şerefsiz bir yatağa boyun eğebileceğim düşüncesi kendileri için çok büyük keder sebebi olanlar.

III, 17 (=IV, 11)

Sevgiline karşı, içten gelen bir sevgin var mı, Cerinthus? Çünkü bu günlerde alt-üst ediyor ateş zayıf bedenimi.

Ah ben başka hiç bir şekilde arzulamamışımdır, bu berbat hastalığı yenmeyi, senin de bunu istediğini sanmasam.

Ama bana ne yararı var ki hastalığı yenmenin? Eğer sen duyarsız kalbinle dayanabiliyorsan başıma gelen kötü şeylere.

III, 18 (=IV, 12)

Senin için sevgilim, birkaç gün öncesinde yanıp tutuştuğum kadar ateşli aşk arzusuyla yanmayayım, eğer akılsız ben aşk ateşimi gizlemeyi istemekle, dün gece seni yalnız bırakmaktan daha çok pişman olduğumu itiraf edeceğim bir şey yapmışsam bütün gençliğim boyunca.

Latince'den çeviren: Bedia Demiriş

III, 16 (=IV, 10)

Gratum est, securus multum quod iam tibi de me / permittis, subito ne male inepta cadam.

sit tibi cura togae potior pressumque quasillo / scortum quam Servi filia Sulpicia:

solliciti sunt pro nobis, quibus illa doloris ne cedam ignoto maxima causa toro.

III, 17 (=IV, 11)

Estne tibi, Cerinthe, tuae pia cura puellae, / quod mea nunc vexat corpora fessa calor?

a ego non aliter tristes evincere morbos / optarim, quam te si quoque velle putem.

at mihi quid prosit morbos evincere, si tu / nostra potes lento pectore ferre mala?

III, 18 (=IV, 12)

Ne tibi sim, mea lux, aeque iam fervida cura / ac videor paucos ante fuisse dies, si quicquam tota commisi stulta iuventa / cuius me fatear paenituisse magis, hesterna quam te solum quod nocte reliqui, / ardorem cupiens dissimulare meum.